

ପବିତ୍ର ଭାରତବର୍ଷ; ପବିତ୍ର ଯେ ତା'ର ଇତିକଥା,
ଜାତଲଗ୍ନେ ମେଷ ରାଶି; ଗୋରୁମାନେ ,ଏ ଦେଶେ ଦେବତା ।
ଗୋତ୍ର ତା'ର ବଳିବର୍ଦ୍ଧ; ଧର୍ମ ତାର କରିବା କୁର୍ତ୍ତସ୍ବ;
ବିଶ୍ବରେ ବିସ୍ମୟ ସୃଜି ଶାସୁଥିଲା ତିନିଶ ଟ୍ରିଟିଶ୍
ତ୍ରିଂଶକୋଟି ଭାରତୀୟ; ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ବେଦବିଶାରଦେ
ଲୋଚିଥିଲେ ଭକ୍ତିଭରେ ମହାମାନ୍ୟା ସାମାଜୀକ୍ ପଦେ;
ମଣ୍ଡି ରାଜସଭା
ଗାଉଥିଲେ ସମଗାନ: 'ଦିଲ୍ଲୀଶ୍ବରୋ ଜଗଦୀଶ୍ବରୋ ବା' ।
ତ୍ରିଟିଶ ଛାତିଛି ଗାଦି; ଗାଦିରେ ତ ଏବେ ଭାରତୀୟ;
ଦେଶବାସୀ ମାର ମାର କରତାଳି, ହୁଲୁହୁଲି ଦିଅ;
ଗୋରାସ୍ଥାନେ କଳା ଏବେ, ଏଣୁ ଜାଣ ଭାରତ ସ୍ବାଧୀନ;
କଳା ଏବେ ଚଳାଇବ ସେହି କଳ, କାଳିଆ ଆଇନ ।
ଗୋରା ବଦଳେ କଳା : ମୁକ୍ତି ଦାତା ନୂଆ ସମ୍ବିଧାନ;
ପିଆ ମୁକ୍ତି କଣ ଭରି; ଗାଅ ଗାଅ ଜୟହିନ୍ଦ୍ ଗାନ ।
ଜୟହିନ୍ଦ୍! ଜୟହିନ୍ଦ୍! ଜୟହିନ୍ଦ୍!!

ଜହର ଜାକେଟ୍ ସାଥେ ଗାନ୍ଧିଟୋପି, ପିନ୍ଧି, ଆରେ ପିନ୍ଧି ।

ପୁରାଣର ରାମରାଜ୍ୟ ପୁଣି ଥରେ ହେଉଛିରେ ଗଢ଼ା;

ହସିବେରେ ପୁରବାସି ନରନାରୀ, ହସିବ ତୋ ପଡ଼ା ।

ଭାସିବ ତ ଘିଅ ମହୁ ଦେଶସାରା, ପୁରିବ ତୋ ପେଟ ;

ଭବିଷ୍ୟ ଭରସା ରଖି ବାକ୍ସରେ ଭରିଦିଅ ଭୋଟ ।

ଜନତାର ମୁକ୍ତି ଲାଗି ଆମଦାନୀ ବିଲାତି ଯେ ମନ୍ତ୍ର;

ଭାରତରେ ତାଲୁ ହେଲା ପାଲିଆମେଣ୍ଟ-ମାର୍କ ଗଣତନ୍ତ୍ର ।

ଭୋଟ ଦିଅ, ଭୋଟ ଦିଅ ଭୋଟ ଦିଅ ଭାଇ,

ନୋଟ ନିଅ, ମାନ ଦିଅ, ମାନି ନିଅ ଗଣତନ୍ତ୍ରସାଇଁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥେ କର୍ତ୍ତା ଆମ ବାଉଁଶ ଦ୍ୟୁତି; 'ଗରିବୀ ହଟାଅ';

ଆମେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଧ୍ବନି: ଧ୍ବନିତୋଳୁ ହୋଇ ବେପାରବାୟ ।

ଯୋଜନାରେ କଳ୍ପତରୁ ବିଂଶବାହୁ, ବିଂଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ-

ସଂଯୋଜିତ ପୁଣି ତହିଁ ପାଞ୍ଚଦଫା, ପଞ୍ଚବତ୍ସର ସମ ।

ସାଆନ୍ତଥୀ ନୋହୁଁ ଆମେ, ସାମ୍ୟମନ୍ତ୍ରେ ଗଢୁଛୁ ସମାଜ;

ମୁକୁଟବିହୀନ ଥାନେ ପୁଣି ଘଟ ଥାପି ଯୁବରାଜ;

କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

ମାନଚିତ୍ର ଭାରତର

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ଲାଗି ଆମେ ତୋଳୁଅଛୁଁ ତୋରଣ ଯେ ମୁକ୍ତି ବିଶାରଦ ।

www.jataayu.org